

SCURTĂ ISTORIE

Înființarea facultății

Anul 1920 a însemnat începutul învățământului universitar în Banat prin înființarea Școlii Politehnice din Timișoara cu prima ei facultate cea de Electromecanică. Anii au trecut și rând pe rând alte facultăți vin să completeze salba de facultăți tehnice a Politehnicii timișorene. Mai întâi se înființează Facultatea de Construcții în anul 1945 și la scurt timp va apărea în 1948 Facultatea de Chimie Industrială.

Profesor dr. Coriolan Drăgulescu, fost cadru didactic al Facultății de Chimie din Cluj, aflată în refugiu la Timișoara în perioada 1940-1944 părăsește această facultate atunci când ea s-a reîntors în orașul de origine. El devine cadru didactic al Facultății de Agronomie, nou înființată în cadrul Politehnicii din Timișoara, unde este numit profesor titular la catedra de Chimie Agricolă și Alimentație începând din noiembrie 1945.

În calitate de membru al corpului didactic al Politehnicii timișorene are un gând pe care îl urmărește neabătut mai bine de trei ani și anume acela de a înființa în cadrul școlii superioare de învățământ din Timișoara o școală de inginerie chimică, imperios necesară pentru nevoile unităților industriale din partea de vest a țării noastre. Avându-l alături pe distinsul om de știință prof.dr. Ilie Murgulescu, rector al Politehnicii din Timișoara din acea vreme, chimist remarcabil al științei românești, începe demersurile pentru traducerea în viață a acestei idei. Așa cum prezența Operei din Cluj, în timpul refugiului vremelnic la Timișoara, a dezvoltat gustul timișorenilor pentru muzica de operă și s-a materializat prin înființarea Operei de Stat din Timișoara, tot astfel prezența facultății cu profil chimic a Universității din Cluj a fost un imbold pentru neobositul dascăl bănățean Coriolan Drăgulescu pentru a pune piatra de temelie a învățământului chimic în Politehnica din Timișoara. Consiliul Profesoral Unit și Senatul Politehnicii din Timișoara, în ședința din 18 februarie 1948, au hotărât printr-un amplu „Memoriu”, să solicite înființarea în orașul Timișoara a Facultății de Chimie Industrială.

„Memoriul” prezintă situația reală a cadrelor didactice prezente în Institut și care puteau asigura de la început pregătirea generală, comună formației de ingineri prin patru catedre și șase conferințe, care urmau a preda cursuri comune la toate facultățile Politehnicii. Se cerea totodată înființarea a patru catedre noi, de Chimie anorganică și analitică, de Chimie organică, de Chimie tehnologică anorganică și de Chimie tehnologică organică, precum și a trei conferințe. Noua facultate urma să utilizeze la început laboratoarele de chimie generală și de fizică existente.

După foarte multe greutăți, inerente acelor ani, odată cu reforma învățământului din 1948, apare Decretul de înființare a noii Facultăți de Chimie Industrială în partea de vest a țării.

Prin Decretul Prezidențial nr. 161 din 22 iulie 1948 al Prezidiului Marii Adunări Naționale, pe baza deciziei nr. 1 111 din 1948 a Consiliului de Miniștri, se înființează Facultatea de Chimie Industrială la Politehnica din Timișoara.

Decretul semnat de C.I. Parhon și Gh. Vasilichi, din partea Ministerului Învățământului Public, a apărut în Monitorul Oficial nr. 168 din 23 iulie 1948, fixând astfel data la care Facultatea a luat legal ființă.

Decretul fixează un număr de 5 catedre și 4 conferințe proprii și 5 catedre și 4 conferințe comune. În ultimul articol (9) se menționează că în anul școlar 1948 - 1949, Facultatea de Chimie Industrială va funcționa cu anul I și II.

În Monitorul Oficial nr.249/parte IB. p. 8 523/din 26 octombrie 1948, în care se face o sistematizare a organizării învățământului în „Institutul Politehnic Timișoara”, se arată că Facultatea de Chimie Industrială va avea două secții, de Chimie minerală și Chimie de sinteză, cu durata de studii 4 ani. În 8 decembrie 1948, în Monitorul Oficial nr. 286, sub semnătura ministrului C. Daicoviciu, sunt precizate 6 catedre care aparțin noii Facultăți de Chimie Industrială. Acestea erau: Matematică și fizică, Chimie fizică, Tehnologie generală, Mașini, aparate și instalații chimice, Chimie minerală și Chimie organică.

În același Monitor Oficial nr. 286/Partea I B (din 8 decembrie 1948, apare și structura celor 6 catedre (pg. 9786/, precum și posturile de profesori și conferențieri - în număr de 25. Prin această decizie (nr. 302.562 din 7 decembrie 1948, se încadrează un număr de 12 profesori și conferențieri, rămânând 13 posturi vacante.

Toamna anului 1948 coincide cu deschiderea cursurilor pentru doi ani de studiu și anume cu un examen de admitere pentru anul I a noii facultăți, ținut în noiembrie 1948. Sunt admiși 102 studenți (vezi anul I 1948-49). În același timp, sunt admiși ca studenți în anul II ai noii facultăți, absolvenții primului an de studiu de la alte facultăți cu profil de chimie din țară, care și-au manifestat dorința de a urma cursurile la facultatea nou înființată. În total, în toamna anului 1948 facultatea și-a început activitatea cu 148 studenți (102 în anul I și 46 în anul II).

Profesor dr. Coriolan Drăgulescu, este numit în funcția de decan al noii facultăți înființată în Banat, care începe munca deosebit de grea a punerii bazei noii unități de învățământ superior a Politehnicii Timișorene. Avea să-i consacre întreaga sa energie din anii care au urmat.

El reușește să obțină ca noul sediu pentru facultate să fie fosta clădire a Bibliotecii Politehnicii din str. Telbisz nr. 6, în care urmează să își desfășoare activitatea didactică studenții anului I, în cele două săli de curs amenajate în această clădire, precum și secretariatul și decanatul facultății nou înființate.

Primul sediu al facultății,
Telbisz 6

Studentii anului II își desfășoară, în paralel, întreaga activitate în localul Facultății de Agronomie din Timișoara din Splaiul Tudor Vladimirescu nr.14.

De menționat faptul că noua facultate cu profil chimic a avut de întâmpinat greutăți enorme ținând seama că prin specificul activității școlare predominantă era activitatea de laborator. Singurul laborator cu profil chimic în școala timișoreană era laboratorul de Chimie generală, organizat și condus de fostul profesor de chimie al Politehnicii, profesorul Constantin Câdea. Sediul acestui laborator se afla în localul noii facultății de chimie proaspăt înființată. Astfel că lucrările practice la disciplina Chimie analitică calitativă se desfășoară pentru început în acest laborator în tot cursul primului semestru, pentru ca în semestrul II activitatea să continue într-un nou laborator amenajat la subsolul clădirii din str. Telbisz.

În anul 1950 a avut loc trecerea la o durată de studii de cinci ani și o restructurare a facultății pe trei specializări: Tehnologie chimică anorganică, Tehnologie chimică organică și Materiale de construcții. Specializarea de Tehnologia Compușilor macromoleculari, prezentă încă din 1953 ca direcție, avea să se înființeze legal abia în 1964.

Pentru conducerea facultății nu au apărut numai probleme de spațiu și dotare pentru laboratoare ci și probleme de cadre didactice pentru diverse discipline a celor doi ani de studiu cu care facultatea își începuse activitatea.

O orientare generală a facultății a fost aceea de a atrage în noua unitate de învățământ chimic foști colegi ai profesorului Drăgulescu de la Facultatea de Științe din Cluj cu o bună experiență didactică și o susținută activitate de cercetare. În cele ce urmează sunt prezentate cadrele didactice care și-au început activitatea în catedrele din noua facultate înființată.

Catedra de Chimie Anorganică, Analitică și Generală

1. Prof. dr. C. Drăgulescu*
2. Asist. Doina Jucu-Lazăr
3. Asist. Maria Mitrănescu

Catedra de Chimie Fizică și Electrochimie

1. Prof.dr. Ilie Murgulescu
2. Șef lucr. Gheorghe Facsko
3. Asist. Ștefan Popovici
4. Asist. Francisc Mihai

Catedra de Fizică

1. Prof.dr. Alexandru Cișman
2. Conf. Marius Borneas
3. Asist. Aurica Munteanu

Catedra de Chimie Organică

1. Prof.dr. George Ostrogovich
2. Lector Filoftea Dobrescu
3. Asist. Elena Catalina
4. Asist. Buți Beck

Catedra de Mineralogie și Petrografie

1. Prof.dr. Victor Lațiu
2. Prof.dr. Emil Lațiu
3. Șef lucr. Aurel Contrea
4. Asist. Lucia Meteș

* Cadrele subliniate au îndeplinit în acea perioadă funcția de șef de catedră

Alături de pregătirea de profil pe care o asigurau cadrele didactice ale noilor catedre, studenții anilor I și II frecventau și discipline cu alt profil decât cel de chimie și a căror titulari erau o serie de specialiști din Institutul Politehnic pentru disciplinele: Matematici generale, predată pentru început de profesorul Emilian Arghiriade și apoi de profesorul Curea împreună cu asistenții Petre Lamoth; și Marienuț Uroș; disciplina de Desen tehnic prin conf. C. Călniceanu și asistentul Leonid Barna; disciplina de Mecanică și Rezistență predată de conf. Stănică Trăilescu, precum și unele discipline obișnuite acelor timpuri privind elemente socio-politice precum și limba rusă.

Cu eforturi deosebite s-au început amenajările noilor laboratoare de Chimie analitică cantitativă, Chimie organică și Electrochimie.

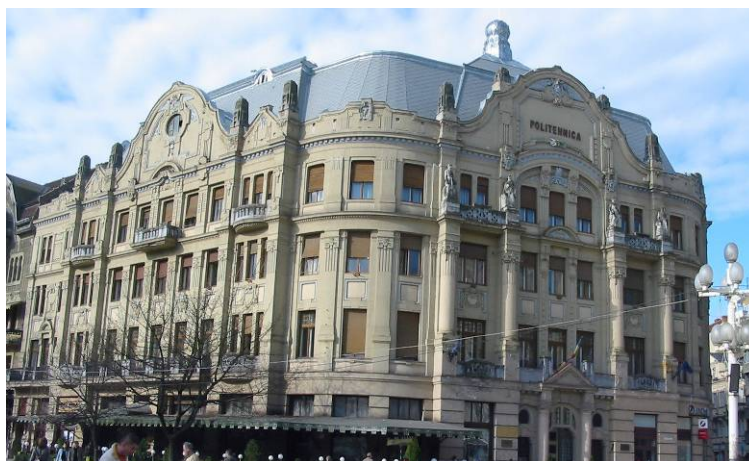
Paralel cu desfășurarea activității anilor I și II, decanul facultății privește în perspectivă viitoarele activități ale anilor III și IV în care intervin disciplinele de profil pe direcția specializării în domeniul Tehnologiei Substanțelor Anorganice, Tehnologiei Substanțelor Organice și a Materialelor de Construcții ce vor asigura formarea viitorilor specialiști pe cele trei profile largi pe care studenții le vor asigura.

În acest scop conducerea facultății prin decanul său aduce în unitatea de învățământ superior specialiști care să răspundă pregătirii în anii superiori, astfel sunt aduși lector Zeno Gropșean, prof. Leon Sauciuc și puțin mai târziu conf. Ioan Toma – ing-șef al Fabricii de Lacuri și Vopsele din Timișoara, conf. Eugen Kimmel – specialist al Întreprinderii Solventul din Timișoara, prof. Ion Nanu-angajat al Fabricii de Lacuri și Vopsele și viitor titular al disciplinei de Mase plastice ce va forma o a patra secție de specializare a facultății.

Pentru viitorii studenți ai secției de Tehnologie Organică sunt aduși în facultate oameni consacrați în profilul de Produse farmaceutice în persoana dr. Iosif Dick și în domeniul Coloranților pe dr. Iosif Reichel.

Conștient că spațiul oferit de clădirea din str. Telbisz va fi insuficient pentru dezvoltarea facultății, decanul acesteia prin eforturi deosebite și concursul larg al rectorului Institutului Politehnic obține spații suplimentare care, din păcate, nu erau propice învățământului, dar care au fost supuse transformărilor pentru a fi adaptate cerințelor procesului de învățământ cu multă indulgență.

Astfel sunt obținute o serie de spații în clădirea Lloyd la etajele I și II ocupate, la acea vreme de Sucursala CEC, de un bar de noapte și de unele apartamente locuite de mai multe familii. Cu această ocazie se mută din clădirea Telbisz, sediul secretariatului și decanatului facultății și au loc amenajări a unor săli de seminarii și curs. Spațiile sunt distribuite disciplinelor de Acizi-Baze, Tehnologia azotului și îngrășămintelor, Tehnologie chimică generală, disciplinei Aparate și instalații în industria chimică, precum și secțiilor cu profil organic pentru disciplina de Produse farmaceutice și ale disciplinei de Coloranți și intermediari organici.

Palatul Lloyd, p-ța Victoriei 2, sediu pentru decanat,
Industrii anorganice, Industrii organice și Aparate

Prin mutarea Facultății de Mine și Metalurgie din Timișoara la Petroșani, spațiul ocupat de aceasta în actuala stradă Lucian Blaga este alocat Facultății de Chimie Industrială. Este adevărat că și acest spațiu este impropriu pentru învățământ, dar reprezintă totuși o soluție care putea să rezolve pentru un timp dezvoltarea facultății pentru anii I și IV care urmau să intre în funcțiune. Spațiul este destinat viitoarei secții de Mase plastice a cărui amenajare este începută cu multă sârguință sub conducerea prof. Ion Nanu, viitor șef de catedră al secției de Mase plastice din facultate.

Era încă incert viitorul spațiu de dezvoltare pentru secția Materiale de construcții ai cărei studenți în anii de specializare nu aveau spații specifice secției pe care o urmau. Printr-o nouă intervenție a neobositului decan se reușește obținerea unui nou spațiu pentru facultate într-o a patra clădire și anume aceea în care se găsea plasată și biblioteca Institutului Politehnic, clădire care adăpostise până la naționalizare fostul Liceu Confesional Piarist. Deși spațiile noi primite sunt complet necorespunzătoare, mai ales pentru a amenaja laboratoare de specialitate care reclamă surse de temperaturi ridicate, deci dotarea cu unele cuptoare corespunzătoare, prin grija personalului cu care este încadrată catedra de profil s-a trecut la o amenajare cât mai apropiată de cerințele învățământului tehnologic al silicaților.

Clădirea din L. Blaga
3, primul sediu al
secției TCM

Facultatea este astfel dispersată în patru clădiri, la adrese diferite, între care studenții și cadrele didactice trebuie să facă naveta cea mai mare parte din timpul săptămânii.

Situația acestui spațiu astfel distribuit în cele patru clădiri de la diversele adrese se va menține foarte mult timp, până în jurul anului 1980, când se va realiza prima investiție a unei noi clădiri.

Activitatea didactică cunoaște greutăți deosebite în desfășurarea prelegerilor întrucât nici unul dintre titularii disciplinelor predate anilor de studiu nu au un material scris, astfel că studenții sunt obligați să își ia notițe la toate cursurile după care își pregătesc examenele.

Biblioteca institutului, de asemenea nu dispune de nici un material în limba română sau într-o limbă străină de circulație mondială care să abordeze probleme de specialitate în domeniul chimiei. Lucrările de laborator se desfășoară, de asemenea în cel mai bun caz cu un material bibliografic care este reprezentat de niște materiale scrise sub forma unor referate a celor care conduc lucrările.

O facultate de chimie este o unitate de învățământ superior din cele mai pretențioase în privința bazei materiale, întrucât activitatea de laborator a tuturor disciplinelor cu profil chimic reclamă un volum mare de sticlărie, de obiecte de porțelan, de chimicale în cea mai variată plajă și foarte multe aparate și accesorii necesare activității practice cu studenții. Este necesar să privim aceste pretenții prin prisma fondurilor alocate învățământului în perioada anilor 1950, precum și greutăților care se iveau la tot pasul.

Liceul Piarist, Piatra Craiului 2,
primul sediu al laboratoarelor de Materiale de construcție

Recentul conducător al facultății a găsit mereu soluții de rezolvare apelând la cele mai variate metode de convingere a aceluia care erau dornici să ajute învățământul și puteau să o facă. Printre aceștia, unitățile industriale cu profil chimic au fost cele care au răspuns în cele mai multe cazuri, iar relațiile de prietenie ale fostului decan, cu oamenii din domeniu cu care se cunoștea de-a lungul anilor au fost factori de o deosebită importanță pentru funcționarea facultății. În acest mod au putut să fie învinse greutățile începutului și pregătirea viitorilor ingineri chimiști să aibă mai puține greutăți de întâmpinat.

Multe piedici a avut de trecut conducerea facultății în acea perioadă și pentru apărarea intereselor unor studenți cu probleme sociale cauzate în special de originea lor socială și care trebuiau învinse în fața serviciului de cadre și personal, care în acea vreme era un serviciu de temut pentru cei care erau chemați la discuții, în cele mai multe cazuri erau priviți ca reprezentanți ai organelor de represiune din țară. Astfel de probleme, dar la o altă scară desigur mai mare, o aveau de întâmpinat și unele cadre didactice ale căror probleme de dosar erau adesea aduse în discuție de șeful serviciului de personal cu diverse ocazii. În multe cazuri însuși decanul facultății din acea perioadă era îndeaproape controlat pentru atitudinea sa binevoitoare și înțelegătoare pentru acele situații care nu erau pe placul organelor politice ale vremii. Pentru foști profesori George Ostrogovich, Alexandru Cișman, Iosif Dick, Iosif Reichel, Emil Lațiu, nu în puține ocazii, decanul facultății a trebuit să fie garantul acestora pentru ca ei să își poată continua activitatea de a împărtăși cunoștințele lor profesionale studenților cu care lucrau, să poată contribui la formarea viitorilor intelectuali în proaspăta școală de chimie timișoreană.

Grija pentru a asigura un învățământ care să nu fie cosmopolit, fie chiar și prin citarea unor autori străini aparținând unor țări de altă orientare politică decât cea comunistă, era o permanentă suspiciune la adresa fiecărui cadru didactic care încerca să prezinte actualități ale științei mondiale. Este greu de înțeles în zilele noastre că a putut să existe o astfel de stare de fapt în activitatea de zi cu zi a unei unități de învățământ superior cu atât mai mult cu cât aceasta se desfășura sub garanția unei personalități cu o mare platformă intelectuală, științifică și cu cele mai bune intenții în formarea tineretului studios.

Anii au trecut și atunci când primii studenți ai facultății au ajuns în anul IV în 1951, decanul facultății a luat o hotărâre surprinzătoare pentru întreaga facultate. Pentru a asigura perspectiva de dezvoltare a învățământului ingineresc din facultate de către o serie de cadre didactice competente pentru diversele profiluri de specialitate, decanul a decis să numească pe posturi de preparatori la unele secții de specialitate un număr de 10 studenți ai acestor secții cu gândul de a apropia cu un an mai devreme viitoarele cadre didactice de presupusele discipline. Studenți și cadre didactice în același timp, proaspeții preparatori au fost ajutați și material, ceea ce pentru toți a fost un sprijin efectiv, pentru nivelul lor de trai. Încredințate pentru îndrumare și sprijin la tot atâtea cadre didactice cu experiență, tinerii preparatori vor dovedi peste ani că ideea decanului facultății în această direcție a fost una cu o deosebită influență pentru viitorul școlii timișorene. Este prezentată mai jos lista celor zece preparatori reținuți în facultate în anul 1951:

Becherescu Dumitru	Murărescu Minodora
Cornea Ioan	Pârvu Ioan
Drăgoi Ioan	Palea Romulus
Horescu Iancu	Tribunescu Petru
Manovici Ionel	Schmidt Walter

Dintre cei zece preparatori cei mai mulți se vor dovedi oameni de nădejde pentru prosperarea facultății, unii dintre ei ajungând să fie vizați să ocupe postul de decan (D. Becherecu, I. Drăgoi, R. Palea) sau prodecan (I. Manovici, Minodora Medeleanu) ai școlii în care s-au format.

Trecerea primilor patru ani de la înființarea Facultății de Chimie a dus la anul absolvirii primei promoții care termina facultatea. Decanul facultății intenționa să rețină pe băncile școlii un număr de 10 absolvenți în rândurile cadrelor didactice din facultate. Pentru a realiza acest deziderat s-a folosit de un suptefugiu menit să ocolească legislația din acele timpuri care prevedea obligativitatea ca toți proaspeții absolvenți să fie repartizați în producție. În acest scop a raportat cu premeditare și strict în interesul învățământului un număr mai mic de absolvenți cu cifra de zece, ce reprezentau numărul viitoarelor cadre didactice ce urmau să intre în rândurile asistenților din facultate. Această măsură s-a dovedit a fi foarte inspirată deoarece aceștia nu au intrat în vizorul comisiei de repartitie, astfel că la 1 octombrie 1952, zece tineri absolvenți ai facultății deveneau asistenți ai școlii pe care au absolvit-o în acel an. Toți cei reținuți în facultate au fost dirijați spre acele discipline unde situația o cerea cu urgență și unde prezența lor se va dovedi prin fapte în viitor că sunt oameni de nădejde ai Facultății de Inginerie Chimică. A fost prima și cea mai numeroasă reținere în facultate a unor absolvenți ai școlii de învățământ chimic. Toți aceștia își vor manifesta părerea că viitorul lor de dascăli a fost datorat aceluia care realizase înființarea facultății și care a fost în permanență un model de dascăl și conducător pentru cei care îl urmăseau într-un fel sau altul. Paralel cu activitatea didactică și educativă pe care membrii corpului didactic o desfășurau în cadrul facultății a început să se desfășoare cu o anumită timiditate și o activitate științifică pe diverse domenii specifice ale cadrelor didactice cu experiență în direcții apropiate preocupării lor de fiecare zi. La această activitate au fost antrenate și cadre didactice mai tinere ale facultății care activau în apropierea celor cu experiență.

Începând din anul 1955 unui număr restrâns de specialiști ai facultății i se acordă dreptul de fi conducători de doctoranzi pentru aceia care se înscriu din dorința de a-și perfecționa munca de cercetare și de aprofundare a studiilor în care erau antrenați. Astfel din 1960 până în prezent au fost susținute 227 teze de doctorat la specialitățile existente pe parcursul anilor.

La început activitatea de cercetare în diversele colective era mult îngreunată de lipsa unei dotări corespunzătoare în special dotării domeniului chimic și a literaturii de specialitate precum și a reactivilor necesari diverselor faze experimentale. În biblioteca institutului ca sursă de documentare în domeniul chimiei era o singură revistă de specialitate *Chemisches Zentralblatt*, în afară de unele reviste sovietice. Peste ani a apărut și revista americană *Chemical Abstract*, dar cu foarte multe probleme de aprovizionare.

Existența unui atelier central de sticlărie și a unui atelier de mecanică fină deservită de oameni pricepuți și harnici a fost de un real folos pentru activitatea catedrelor din

facultate. Acestea, în bună măsură, au apelat la soluția de autodotare și prin atelierelor proprii cu care erau dotate mai mult sau mai puțin unele catedre. În această direcție trebuie subliniată activitatea catedrei Procese și aparate, care, în cea mai mare parte și-a asigurat lucrările practice cu studenții prin grija oamenilor din catedre și a unui mecanic de excepție (Eichert-bács) care a înțeles că munca lor este de o deosebită importanță pentru activitatea didactică a catedrei. Din păcate, această latură de autodotare nu a reușit să suplinească lipsa de aparatură de performanță cu care alte unități de învățământ erau dotate mai ales cele din străinătate.

După încheierea fiecărui an de studiu studenții erau obligați să efectueze o lună de practică cu specific diferit fiecărui an de studiu. Astfel studenții anului I efectuau în cadrul unor mari unități industriale o practică de atelier mecanic privind activitățile de prelucrare a metalelor cu diverse mașini-unelte, consemnând într-un caiet de practică observațiile pe care le aveau pe parcursul lunii respective. În practica efectuată de studenții din anul II de studiu aceștia luau cunoștință de elementele de bază ale centralelor de forță, efectuând de asemenea practica într-o mare întreprindere industrială. Începând din anul III practica studenților se desfășura în unități de profil specific celor patru secții de specializare, vizând procesul tehnologic de desfășurare a unității respective. Studenții își aprofundau cu această ocazie cunoștințele primite la disciplina de Tehnologie chimică generală și de Procese și aparate.

În anul al patrulea studenții efectuau o practică, de asemenea în întreprinderi de profil, având ca obiect aprofundarea unor aspecte diferite legate de diversele tehnologii specifice unității în care activau și care erau legate de diversele proiecte de diplomă pe care urmau să le elaboreze. Toate perioadele de practică se încheiau cu un colocviu menit să verifice cunoștințele dobândite de practicanți în timpul stagiului efectuat, fiind urmat de acordarea unui calificativ de promovare sau nu.

Timp de trei ani, facultatea a fost absolvită de studenți după patru ani de studiu, iar apoi s-a trecut la o perioadă de cinci ani de studii, încheiați cu un examen de susținere a diplomei elaborată de fiecare absolvent sub conducerea unui conducător cadru didactic.

Din dorința de a accentua pregătirea practică a studenților în orele de laborator afectate acestui scop, în jurul anilor 1970, Facultatea de Chimie ia inițiativa de a realiza o hală-pilot utilată cu instalații reproducând diverse procese tehnologice la scară industrială și care era dotată cu aparatura în stare de funcționare de la diverse întreprinderi chimice. Printre acestea amintim: coloane de distilare, diverse tipuri de agregate de amestecare și agitare, separatoare și alte instalații care permiteau studenților să urmărească desfășurarea unor procese unitare și să înregistreze parametrii de exploatare. Tot în hala-pilot și-a transferat întreaga activitate Catedra de Aparate generale până la sfârșitul anului 1991, când hala a fost cedată unui institut de cercetare în domeniul electrochimic, iar Catedra de Aparate a revenit în spațiul facultății în clădirea din str. Bocșei nr. 6. Această stație de piloți s-a înființat și a funcționat pe platforma Întreprinderii de Lacuri și Vopsele Azur de pe Calea Buziașului din Timișoara.

Hala Azur (corpul de laboratoare, 2008)

Pe baza experienței acumulate din existența acestei stații de piloți, disciplina de Tehnologia coloranților și produselor intermediare împreună cu Întreprinderea I.T.T. au hotărât înființarea unei a doua stație de piloți pe platforma acestei întreprinderi din Calea Aradului. Pe lângă rolul didactic în pregătirea viitorilor ingineri pentru domeniul coloranților această stație și-a propus să realizeze și o microproducție a unor produse necesare industriei textile lucru realizat în bune condiții cu ajutorul personalului didactic și tehnic al disciplinei și cu cel al studenților anului IV și V al secției de profil.

Corpul de laboratoare al Halei UTT

În anul 1955, prof. Coriolan Drăgulescu, decanul Facultății de Chimie Industrială părăsește acest post fiind numit în fruntea conducerii Institutului Politehnic din

Timișoara în calitate de rector, iar în locul său este desemnat ca decan al facultății conf. Zeno Gropșean. Activitatea de conducător al Institutului Politehnic din Timișoara a noului rector a fost de durată destul de scurtă deoarece la foarte puțin timp de la numire i s-a încredințat postul de ministru adjunct al învățământului, ajungând astfel primul colaborator al bunului său prieten acad. Ilie Murgulescu la acea vreme Ministru titular al învățământului românesc. În continuare este titular al disciplinei de Chimie anorganică din Facultatea de Chimie Industrială din Timișoara și șef al catedrei pe care o condusesese de la înființare. În perioada care a urmat acestor schimbări s-a înregistrat o ușoară stagnare în mersul facultății datorită lipsei de interes arătat la acea vreme problemelor de învățământ. În anul 1956, cu ocazia evenimentelor politice din Ungaria, studenții din Timișoara, în frunte cu cei ai Institutului Politehnic încep o serie de acțiuni care culminează în luna octombrie a anului 1956 cu o adunare mare care are loc la cantina Institutului Politehnic la care este invitat să participe și prof. Coriolan Drăgulescu aflat în ziua respectivă în Timișoara pentru a-și ține cursurile de Chimie anorganică la facultate. Dezbaterile sunt furtunoase și prof. Drăgulescu îi încurajează pe studenți să relateze deschis ce probleme îi preocupă pentru a încerca cu ajutorul organelor competente să le soluționeze. Studenții și-au expus fără rezerve părerea asupra unor neajunsuri care afectează învățământul. Printre acestea era ideea de a se renunța la studiul limbii ruse în facultăți, de îmbunătățire a condițiilor de trai a studenților privind activitățile din cămine și cantine studențești, precum și o problemă privind întregul popor român, aceea de a se retrage trupele sovietice din țara noastră. Spre dezamăgirea celui care condusesese ședința din partea cadrelor didactice și anume prof. Drăgulescu, organele de partid locale trec la măsuri represive asupra studenților, efectuând chiar în seara adunării arestări care sunt continuate a doua zi cu evacuarea unui mare număr de studenți căminiști din municipiul Timișoara, urmată de cazarea lor forțată în unele unități militare din afara orașului Timișoara, în comuna Becicherec. Urmează și alte arestări precum și începerea unor procese împotriva unui număr apreciabil de cadre didactice și studenți suspectați ca fiind împotriva regimului comunist aflat la conducerea țării în acea perioadă.

Măsurile de represiune s-au extins și asupra Facultății de Chimie din Timișoara cu intenția vădită de a-l sancționa suplimentar pe prof. Coriolan Drăgulescu care condusesese adunarea generală a studenților din Institutul Politehnic din Timișoara și care avusese urmările arătate mai înainte. După dezbateri ample la Ministerul Învățământului, conduse de activistul politic de mare trecere la acea vreme, Miron Constantinescu, se hotărăște desființarea Facultății de Chimie Industrială din Timișoara și înființarea unei noi facultăți în orașul Stalin (Brașovul de azi) cu mutarea bazei materiale a facultății din Timișoara la cea nou înființată în Brașov. Toate argumentele arătate de facultatea timișoreană că această mutare nu este posibilă ținând seama că baza materială nu poate fi transportată ca niște cărți de bibliotecă, conducerea ministerului rămâne insensibilă și urma ca din toamna anului 1957 facultatea din Timișoara să fie lichidată. Din fericire în perioada care s-a scurs de la această hotărâre se dovedește că persoana ministrului Învățământului Miron Constantinescu este departe de ceea ce vrea să pară în fața conducerii PCR, fapt care duce la schimbarea sa din toate funcțiile ce le deținea pe linie de partid și de stat, inclusiv din funcția de ministru al învățământului. Prin aceasta se renunță și la desființarea facultății din Timișoara urmând ca aceasta să își continue

activitatea pe mai departe în orașul în care fusese înființată.

Absolvenții facultății care erau repartizați conform legilor în vigoare în regimul comunist la diversele unități industriale ale economiei românești au fost bine apreciați în marea lor majoritate prin cunoștințele pe care le-au dovedit în activitățile depuse la diversele locuri de muncă. Ei au arătat prin aceasta că școala timișoreană mergea pe un drum bun și că munca de pregătire a viitorilor specialiști se desfășoară în bune condiții.

Activitatea de dezvoltare în ansamblu a facultății s-a realizat destul de încet din lipsa fondurilor destinate procesului de învățământ. Dorința cadrelor didactice de formare și educare a tinerilor studenți a fost la înălțime de cele mai multe ori și a suplinat unele lipsuri materiale. Linia continuă pe care a cunoscut-o munca formatoare a tinerilor specialiști a fost subliniată pregnant în realizarea diverselor secții de specializare a facultății care vor fi prezentate în cele ce urmează.

Spre sfârșitul anilor 70 ai secolului XX după foarte multe greutateți întâmpinate și ocolind în mare măsură hotărârea centrală de a nu se mai dezvolta baza materială a învățământului superior privind investițiile materiale în noi construcții, conducerea facultății din acea vreme reușește să demareze începerea unui proiect de investiții pentru o nouă construcție a Facultății de Chimie Industrială din Timișoara pe platforma universitară din b-dul V. Pârvan, prin construirea unui prim pavilion de laboratoare și amfiteatre în valoare de sub 20 000 000 lei la acea vreme, care prin această limită nu necesita aprobarea conducerii superioare de partid și ocolea interdicția privind noile construcții în învățământ. Cu multe greutateți, care în cele din urmă au fost depășite, s-a reușit punerea în funcție a noilor spații de învățământ și unele catedre se mută în noua construcție.

Localul din b-dul V. Pârvan 6, actualul sediu al laboratoarelor de Chimie anorganică și analitică, Chimie fizică și Electrochimie, Tehnologia silicaților

Era un început călăuzit de ideea că viitorul va permite continuarea de noi investiții pe amplasamentul clădirii din b-dul V. Pârvan. Din păcate, anii care au urmat au cunoscut o tendință și mai accentuată de economisire a banilor pentru investiții în învățământ și nu s-a mai putut continua proiectul de ansamblu gândit la începutul investiției, astfel că facultatea a rămas dispersată cu încă o locație în plus față de cele vechi. Dorința de dezvoltare a facultății s-a amânat astfel pentru un viitor care sperăm să fie cât mai apropiat.

În decursul celor 60 de ani de funcționare, conducerea facultății prin funcția de decan a fost asigurată de următoarele personalități:

Acad. prof.dr.chim. Coriolan Drăgulescu 1948-1956; 1958-1963

Prof.dr.ing. Zeno Gropșeanu 1956-1957; 1963-1967

Prof.dr.ing. Vasile Coheci 1967-1976

Prof.dr.ing. Dumitru Becherescu 1976-1984

Prof.dr.ing. Ioan Drăgoi 1984-1989

Prof.dr.ing. Aurel Iovi 1990-1992

Prof.dr.ing. Romulus Palea 1992-1996

Prof.dr.ing. Corneliu Davidescu 1996-2000

Prof.dr.ing. Delia Perju 2000-2004

Prof.dr.ing. Lucian Rusnac 2004 – 2012

Prof.dr.ing. Nicolae Vaszilcsin 2012 – prezent

Pe parcursul întregii perioade de existență a Facultății de Chimie Industrială din Timișoara calitatea profesională și umană a studenților a fost bună, cu precădere în perioadele când concurența la admitere a fost mare.

Amfiteatrul A1 din clădirea de pe b-dul Pârvan 6

Studentii facultății s-au implicat în activitatea de cercetare științifică desfășurată în Cercurile științifice studențești existente la toate disciplinele cu caracter fundamental și la cele tehnologice, iar rezultatele cercetării se prezentau în Sesiuni de comunicări organizate anual și finalizate cu premii sau cu selectarea pentru participarea la fazele naționale, fapt ce a condus la stimularea acestora, determinând aprecieri favorabile asupra calității activității desfășurate.

Pe aceeași linie a implicării studenților în lărgirea orizontului profesional și stimularea, mai ales morală, a studenților cu potențial deosebit, se înscrie și organizarea unor concursuri profesionale pentru disciplinele cu caracter fundamental: Matematică, Fizică, Chimie anorganică, Chimie fizică, Chimie organică, Chimie analitică, fapt ce a condus la intensificarea pregătirii în profunzime, la selectarea valorilor și afirmarea pe plan local sau național. Dovadă sunt numeroasele premii obținute pe plan național la aceste concursuri și numele unor foști studenți premiați, care au confirmat și ulterior.

Este de remarcat rezultatul studenților din promoția 1957-1962 care în anul II de studii s-au afirmat la concursul de cultură generală „*În pas cu viața*” ce s-a organizat începând de la nivelul tuturor grupelor de studii, apoi succesiv, la nivelul anilor, facultăților, centrelor universitare, având și fază națională. Cu studenți deosebiți de dotați intelectual, cu o vastă arie de cunoștințe culturale, dobândite printr-un intens studiu al literaturii naționale și universale, echipa acestei promoții, în frunte cu eminenții studenți Adrian Chiriac și Barbu Demian, a reușit să câștige locul I pe țară, aducând astfel și aprecieri deosebite de favorabile Facultății de Chimie Industrială timișorene.

Studentii facultății noastre s-au remarcat și prin talentele artistice și calitățile sportive, manifestând „polivalentă”, unii devenind personalități de seamă, recunoscute și apreciate în noul domeniu complementar:

Pictură și sculptură:	Ciprian Radovan, Constantin Grangure, Lucia Kolla-Stoica
Muzică:	Nicolae Bonciocat, Florin Ghidirmic, Nicu Vela
Literatură	Nicolae Strâmbeanu
Fotbal	Ilie Gârleanu, Costică Filip, Mircea Petescu, Dimitrie Loncer, Paul Hodrea, C.Dinulescu
Handbal feminin	Gerlinde Reipp-Oprea, Maria Ștef-Oțoiu, Margareta Luchian
Handbal masculin	Horia Vișoiu, Ioan-Bițu Vlad, Hjalmar Sauer
Baschet	Viorel Pușcașu, Aurelian Pampu, Bernd Bader, Ladislau Mocoș, Eugen Lörinczi
Tenis:	Nadia Becherescu
Gimnastică:	Vasile Coșaru, Iosif Vincze
Atletism:	Zoltan Szilagy, Tiberiu Korodi, C-tin Dăescu, C-tin Grangure, Ileana Zilli-Radu
Șah:	Maria Rancov-Nemeș, Cornel Rotaru, Adalbert Deaki, Petre Ardelean
Mass-media:	Cristina Balaj, Patricia Manole, Mircea Mitruțiu, Bogdan Puriș

Din anul 1990 structura organizatorică a Facultății de Chimie Industrială din Timișoara avea la bază 7 catedre (colective), a căror componentă a fost stabilită luând în

considerare compatibilitățile didactico-științifice, precum și funcționarea în spații comune sau apropiate.

În tabelul următor se prezintă această structură, pentru anul universitar 1993-1994, completată și cu numărul cadrelor didactice și a personalului auxiliar TESA (cu scop didactic sau de cercetare științifică).

Numărul celor 95 de cadre didactice cuprinde și cei 9 preparatori încadrați din ultimele serii de absolvenți, mai ales la disciplinele tehnologice, cu scopul de a accelera întinerirea corpului didactic, pentru care în anii anteriori normele erau supraîncărcate, precum și cei doi profesori consultanți: prof.dr.ing. V.Coheci și prof.dr.ing. Z.Groșian.

Din anul 1995 se produce comasarea dintre catedra de Industrii organice și colectivul de Chimie organică, noua catedră primind denumirea Chimie și Tehnologii organice (CTO), respectiv, comasarea colectivului de Chimie Anorganică, Analitică și Generală cu cel de Chimie fizică și Electrochimie, sub denumirea catedra de Chimie Anorganică, Analitică, Generală, Chimie fizică și Electrochimie (CAAGCFE), iar catedra de Aparate și Automatizări în Industria Chimică a devenit catedra de Inginerie Chimică (ICh).

Denumirea catedrei/colectivului*	Număr CD	Număr TESA
Chimie Anorganică, Analitică și Generală*	12	4
Chimie Organică*	11	9
Chimie Fizică și Electrochimie*	9	5
Tehnologie Chimică Anorganică și Protecția Mediului	15	8
Tehnologii Organice	17	6
Chimia și Tehnologia Materialelor Oxidice-CTMO	14	8
Aparate și Automatizări în Industria Chimică	17	4
Total:	95	41

* Colectiv didactic era structura organizatorică ce cuprindea mai puțin de 15 posturi didactice

Ca rezultat al scăderii numărului de studenți și implicit al numărului cadrelor didactice, ținând cont și de tendințele organizatorice din învățământul superior, din anul 2005 organizarea facultății s-a restructurat pe două departamente: Chimie Aplicată și Ingineria Compușilor Anorganici și a Mediului (CAICAM), ce include fostele catedre CAADCPE, TCAPM și CTMO, respective, Chimie Aplicată și Ingineria Compușilor Organici și Naturali (CAICON), ce include fostele catedre CTO și ICh.

Aniversarea centenarului academicianului C. Drăgulescu (A1)

Numărul mediu al cadrelor didactice din fiecare departament este 30. Astfel, în anul universitar 2007-2008 sunt normate în statele de funcțiuni un număr de 79 de posturi didactice, din care 60 sunt ocupate cu cadre didactice titulare cu normă de bază, orele din 10 posturi de preparator sunt efectuate de doctoranzii cu frecvență, 6 posturi aparțin profesorilor consultanți, iar 3 posturi sunt vacante. De asemenea procesul didactic este sprijinit de 20 laboranți, muncitori și tehnicieni.

Din anul 1990 facultatea funcționează cu 6 specializări, la cele patru existente adăugându-se încă două: Ingineria prelucrării produselor naturale și Tehnologia pieilor, blănelor și înlocuitorilor de piele.

În anul 1995 odată cu introducerea noului profil Ingineria mediului, facultatea a primit o nouă denumire: Facultatea de Chimie Industrială și Ingineria Mediului. În cadrul profilului de Ingineria Mediului cu o durată de studii de 5 ani a funcționat o singură secție, Gestionarea, prelucrarea și valorificarea deșeurilor iar din anul 2002 specializarea a primit denumirea: Ingineria și Protecția Mediului în Industrie.

În anul 1994 se introduc studiile aprofundate, anul VI, cu următoarele direcții de specializare:

Tehnologii de proces nepoluante

Produse de sinteză organică fină

Chimia și tehnologia proceselor de acoperire în industria silicaților

Controlul și avizarea produselor naturale procesate

Intensificarea proceselor unitare, proiectarea și conducerea optimală

Știința și tehnica mediului industrial (limba franceză)

Tehnologia cauciucurilor

Pe parcursul anilor studenții au frecventat cursurile de ingineri zi și seral, precum și de subingineri zi, seral și uzinal. Pentru absolvenți s-a desfășurat o activitate susținută

de calificare superioară prin doctorat, cursuri postuniversitare și de perfecționare pentru cadrele didactice ingineri din învățământul preuniversitar.

Ca urmare a analizei a ceea ce a reprezentat oferta noastră educațională și, în consecință, a declanșării procesului de redefinire a acestei oferte, în acord cu prevederile Declarației de la Bologna din 1999 și, desigur, cu Legea nr. 288 din 24 iunie 2004 privind organizarea studiilor universitare în România precum și a concluziilor acestei analize ce se referă atât la învățământul superior românesc, cât și la oferta educațională a instituției noastre (dintre care amintim – un nomenclator al domeniilor de specializări prea numeros, planuri de învățământ și programe analitice ale unor discipline deseori neschimbate, chiar perimate, o „masă” diversă, neomogenă a studenților, constrângerile financiare), a rezultat necesitatea adoptării unui pachet de măsuri care să conducă în final la un „produs” al universității performant adică un specialist nu cu multe cunoștințe, ci un specialist cu multe competențe, inovativ și întreprinzător. În consecință, începând cu anul 2005 în Universitatea „Politehnica” din Timișoara, în conformitate cu Legea nr.288/24.06.2004, organizarea învățământului superior se desfășoară pe trei cicluri:

Învățământul de formare inițială (ciclul I) cu durata studiilor de 4 ani la învățământul tehnic și cu un număr de minimum 180 și maximum 240 de credite transferabile.

În acest tip de învățământ, în Facultatea de Chimie Industrială și Ingineria Mediului funcționează concomitent specializări acreditate sau autorizate prin Hotărârea de Guvern publicată în Monitorul oficial 313/13 mai 2002, respectiv specializări după noua structură de 4 ani formare inițială, 2 ani master și 3 ani doctorat, specializări ce au fost armonizate cu prevederile Hotărârii de Guvern conform Legii 288/2004, după cum urmează:

Învățământ universitar de lungă durată – 5 ani (ultimele 2 promoții)

Domeniul INGINERIE CHIMICĂ

Ingineria și chimia substanțelor anorganice

Ingineria și chimia substanțelor organice

Ingineria și chimia compușilor macromoleculari

Știința și ingineria materialelor oxidice

Chimie alimentară

Tehnologia chimică a produselor textile, din piele și înlocuitori

Domeniul INGINERIA MEDIULUI

Ingineria și protecția mediului în industrie

Ingineria sistemelor biotehnice și ecologice

Învățământ universitar - formare de bază – 4 ani

Domeniul INGINERIE CHIMICĂ

Chimie alimentară și tehnologii biochimice

Ingineria substanțelor anorganice și protecția mediului

Chimia și ingineria substanțelor organice,
petrochimie și carbochimie
Știința și ingineria polimerilor
Știința și ingineria materialelor oxidice și
nanomaterialelor

Domeniul INGINERIA MEDIULUI

Ingineria și protecția mediului în industrie
Ingineria sistemelor biotehnice și ecologice

Învățământul universitar de studii aprofundate master (ciclul II) - cu o durată de 2 ani pentru învățământul tehnic, căruia îi corespund un număr de credite de studiu transferabile de 60 - 120.

Învățământul postuniversitar de studii master ocupă un loc important în oferta de programe de studii a universității și a facultății. Aceste specializări au fost restructurate pentru a oferi absolvenților noului sistem competențe de cercetare și proiectare prevăzute în lege. Astfel specializările de master care vor funcționa începând cu anul universitar 2009/2010 discutate și aprobate de Consiliul Profesoral din data de 10.12.2007 sunt:

Domeniul INGINERIE CHIMICĂ

Ingineria substanțelor anorganice și protecția
mediului
Chimia și ingineria substanțelor organice
Chimie alimentelor și controlul produselor
alimentare
Știința și ingineria materialelor oxidice
Știința și ingineria polimerilor

Domeniul INGINERIA MEDIULUI

Ingineria și protecția mediului

Învățământul doctoral (ciclul III) Din anul 1955 se desfășoară o activitate de doctorat fără frecvență, iar din 1995 și cu frecvență, în domeniul Ingineriei chimice, cu 8 specializări și 17 conducători de doctorat:

Domeniul INGINERIE CHIMICĂ

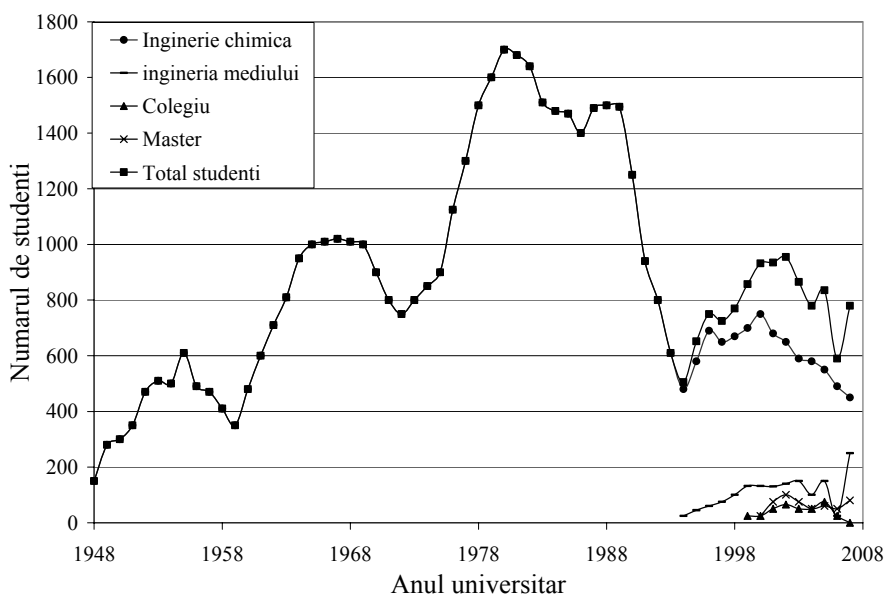
Tehnologie chimică anorganică
Electrochimie și coroziune
Chimie organică
Chimia și tehnologia macromoleculară
Chimia și tehnologia compușilor siliciului și a
compușilor oxidici
Chimia și tehnologia materialelor de construcții
Chimie analitică
Ingineria și optimizarea proceselor chimice

Conducătorii științifici de doctorat

Nr	Numele	Specialitatea
1	Becherescu Dumitru*	Știința și ingineria materialelor
2	Burtică Georgeta	Inginerie chimică
3	Coheci Vasile†	Tehnologie chimică anorganică
4	Csunderlik Carol†	Chimie organică
5	Cuiban Flavian*	Chimia și tehnologia medicamentelor
6	Davidescu Corneliu	Inginerie chimică
7	Dăescu Constantin	Inginerie chimică
8	Dick Iosif†	Chimia și tehnologia medicamentelor
9	Drăgoi Ioan*	Tehnologia materialelor de construcție
10	Drăgulescu Coriolan†	Chimie anorganică
11	Facsko Gheorghe†	Electrochimie
12	Gîrban Zeno*	Chimie
13	Gropșian Zeno*	Inginerie chimică
14	Iovi Aurel*	Inginerie chimică
15	Julean Ilie*	Inginerie chimică
16	Lazău Ioan	Știința și ingineria materialelor
17	Lupea Alfa Xenia*	Inginerie chimică
18	Manoviciu Ionel*	Inginerie chimică
19	Menessy Iuliu*	Știința și ingineria materialelor
20	Mirci Liviu*	Inginerie chimică
21	Munteanu Dan*	Chimia compușilor macromoleculari
22	Nanu Ioan†	Chimia compușilor macromoleculari
23	Ostrogovich George†	Chimie organică
24	Perju Delia*	Inginerie chimică
25	Rădoi Ioan†	Electrochimie
26	Reichel Iosif†	Tehnologia coloranților organici
27	Rusnac Lucian	Inginerie chimică
28	Vaszilcsin Nicolae	Inginerie chimică
29	Vîlceanu Radu†	Tehnologie chimica organică

* Continuă cu doctoranzii rămași; † Au încetat activitatea

Obiectivul principal al actului educațional, desfășurat în Facultatea de Chimie Industrială și Ingineria Mediului de la debut și până în prezent, îl constituie pregătirea unor buni specialiști în domeniul ingineriei chimice, în toate ramurile acesteia, precum și pentru alte ramuri ale economiei. Pe parcursul anilor, numărul studenților care au frecventat cursurile de ingineri zi, ingineri seral, subingineri zi, seral și uzinal a depins de cerințele economiei. Dinamica numărului de studenți este redată figura alăturată.

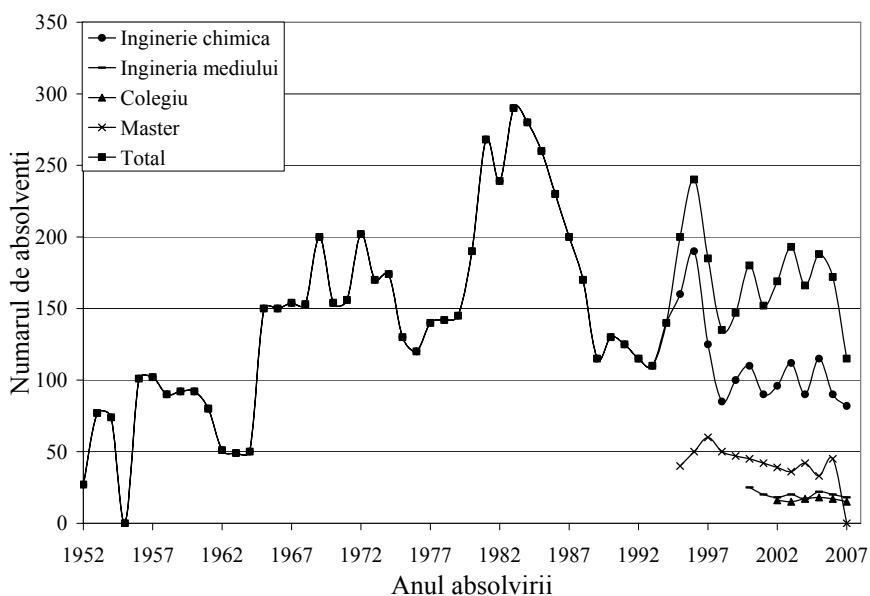

Numărul studenților în perioada 1948 – 2007

Alături de studenții români, în Facultatea de Chimie Industrială au fost școlarizați și un număr de 342 studenți de peste hotare. Dinamica numărului de absolvenți este redată grafic în continuare.

Numărul de studenți care au frecventat cursurile în anul universitar 2007/2008 la Facultatea de Chimie Industrială și Ingineria Mediului a fost de 818. La aceștia s-au mai adăugat un număr de 120 doctoranzi în stagiu.

Facultatea a furnizat ingineri cu precădere pentru industria chimică în ansamblul ei, respectiv pentru institute de cercetare și proiectare, asigurând totodată specialiști pentru deservirea laboratoarelor chimice din industria

Numărul absolvenților în perioada 1948 – 2007

ușoară, alimentară, din rețeaua sanitară, din alte ramuri ale economiei, ingineri

specialiști în tratarea și epurarea apelor, supravegherea mediului, precum și cadre didactice universitare și pentru învățământul preuniversitar.

Foarte mulți absolvenți ai facultății sunt specialiști recunoscuți în țară și străinătate.

Matematici și alte discipline

La primele serii de studenți cursul de Matematică a fost predat de către reputatul prof.dr. Emanoil Arghiriade, asistent fiind Petru Lamoth viitorul profesor de Fizică.

În următorii ani la disciplina de Matematică va veni prof. dr. Ioan Curea, acesta fiind legat sufletește și profesional de Banatul natal, fiind îndrăgit și respectat de către studenții chimiști. Cu multă bunăvoință și puțin umor, făcea în așa fel ca matematica să fie îndrăgită de cât mai mulți chimiști (a introdus chiar noțiunea de „integrala chimiștilor”, pentru una dintre cele mai utilizate integrale). Va colabora fructuos la seminarii cu apreciații matematicieni Marienuț Uroș și Achim Dragomir. Din anul 1963 devine primul rector al Universității de Vest și va continua activitatea de matematician, astronom și seismolog, având un merit deosebit în înființarea și organizarea Stației Seismice și a Observatorului Astronomic din Timișoara.

După anul 1960, la una dintre seriile paralele, disciplina de Matematică va fi predată de către un alt mare matematician bănățean, prof dr. Vasile Mioc, secondat de către mai tânărul colaborator, dr. Nicolae Izverceanu, devenit ulterior șeful catedrei de Matematică de la Institutul Politehnic.

În continuare, disciplina de Matematică de la Facultatea de Chimie Industrială din Timișoara va avea parte de o abordare specifică prin legătura și continuitatea cu alte discipline din planurile de învățământ, existând numeroase consultări pentru a se ajunge la numitor comun între caracterul general, uneori abstract și cel util, aplicativ în problematica inginerului chimist. La predarea acestei discipline se vor succeda prof. Borislav Crstici, conf. Victor Oiță, Cornelia Obădeanu, Ștefan Tolgyi, Elena Topuzu...

Pentru multe generații de studenți Matematica va fi predată de către conf. dr. Francisc Klepp, un viitor colaborator profesional și științific al cadrelor didactice din facultate, plecat după 1990 în Germania. Activitatea de predare a disciplinei de Matematică va fi continuată de către mai rigidul prof. dr. Mihai Neagu și comunicativul lector dr. Nicolae Cofan.

În formarea competențelor inginerilor chimiști, mai ales pentru procesul de proiectare și de producție, un rol definitoriu l-au avut unele discipline din structura și specializarea altor facultăți din Politehnică, precum și orientarea conținutului acestor discipline către profilul profesional al inginerului chimist, pe baza solicitărilor venite din partea Facultății de Chimie Industrială, a orelor stabilite prin planurile de învățământ.

Astfel, pentru pregătirea în domeniul mecanic au fost prevăzute, în mod permanent, disciplinele de Mecanică și Rezistența materialelor, predarea acestora fiind asigurată de cadre didactice de specialitate de la catedrele de profil: Stănică Trăilescu, Lazăr Boleanțu, Aurel Alexandrescu, Iosif Groșanu, Iosif Nichita, Ivan Orgovici, Attila Hegedus, Gheorghe Drăgănescu, Dana Perju-Silaghi. Pentru o anumită perioadă de timp s-a predat și disciplina de Tehnologie mecanică de către un reputat tehnolog conf. S.

Gheorghiu.

De profilul facultății noastre, cel mai mult s-a apropiat disciplina Organe de mașini (Elemente de inginerie mecanică), care pe lângă orele de curs seminar-laborator a fost prevăzută și cu primul proiect din activitatea studenților chimiști (în mod obișnuit se solicita proiectarea unui aparat specific: reactor cu agitare, moară cu bile, schimbător de căldură). Pentru ca această disciplină să fie orientată cât mai mult spre particularitățile aparatelor și utilajelor din industria chimică, în clădirea din b-dul. V. Pîrvan a fost prevăzut un spațiu propriu pentru un laborator dotat în mod adecvat, contribuție majoră având conf.ing. Ilie Idițoiu, care pe parcurs a colaborat cu mai tinerele cadre didactice din catedră: Ștefan Anghel, Lucian Mădăras, Alfred Pommersheim, Ioan Coța, Adrian Radu.

Din domeniul electrotehnic, în planurile de învățământ ale facultății este cuprinsă disciplina de Electrotehnică predată la primele promoții de către prof. David Frenkel secondat la partea aplicativă de către Avram Heler, viitor decan al Facultății de Electrotehnică. La predarea acestei discipline se vor succeda profesorii Uwe Grun, Dumitru Radu, Ioan Vetreș. Ulterior, pentru pregătirea mai complexă a inginerilor chimiști, disciplina de Electrotehnică va fi asociată și cu cea de Electronică.

Ca urmare a avântului luat de utilizarea calculatoarelor, se va generaliza predarea, încă din anul I, a disciplinei Programare calculatoarelor, pentru început de către profesorul Ștefan Holban de la Facultatea de Automatică și Calculatoare, iar în prezent disciplina este inclusă în structura didactică a Facultății de Chimie Industrială, atât în ceea ce privește predarea și efectuarea aplicațiilor, cât și prin preocuparea pentru dezvoltarea unor laboratoare proprii (rețele de calculatoare), coordonatorul acestei discipline fiind conf.dr.ing. Mihai Medeleanu.

Din volumul „ȘASE DECENII DE CHIMIE INDUSTRIALĂ ÎN TIMIȘOARA”,
Editura Politehnica, Timișoara, 2008
Autor: Prof. dr. ing. Dumitru BECHERESCU